

мена тукъ мимоходомъ за едно писъмце отъ вчерашния день, сжбота, съ което племяницата на г. Женсона ни кани отъ страна на леля си да идемъ да минемъ днешния день, недѣля, у тѣхъ въ Ритшмондъ. Въ това писъмце тя ни съобщаваше, че вуйка ѝ, който билъ заминалъ прѣди нѣкой день за Франция, имъ писалъ, какво въ сжбота, вчера, той щѣлъ да бже въ Парижъ, а днесъ, недѣля, вѣроятно въ Ритшмондъ; че ние ще имъ направимъ голѣмо удоволствие да идемъ тазъ заранъ въ Ритшмондъ и да останемъ чакъ до понедѣльникъ сутринята; че леди Рюссель я молила да ни каже, какво ней щѣло да бже много приятно да ни види още веднажъ, кога идемъ въ Ритшмондъ, която недѣля и да е; че леля ѝ заржчала да ни съобщи, какъ, прѣдъ видъ на студа, тя извадила зимни покривки, включително и едредонъ (перина, пуховина). На тази тъй достолюбезна покана ние отговорихме съ готовность. Ние се отзовахме още на 9 часа сутринята въ Ритшмондъ, дѣто къмъ пладне стигна и добриятъ г. Женсонъ. Между друго, той побърза да ни разкаже, какъ и въ Франция той, дѣто и да билъ, говорилъ за българитѣ и твърдилъ, че либералитѣ въ Англия нѣмало да мирясатъ, додѣто не видятъ българския народъ изтръгнатъ изъ ногтето на притѣснителитѣ му турци. Както всѣкога, тъй и тоя день въ дома на нашитѣ гостоприемници бѣха дошли за насъ и други гости и, слѣдъ прочитането на разни мѣста изъ библията, цѣлиятъ разговоръ се въртѣше пакъ все около българскитѣ работи. Вечерята покривкитѣ бѣха наистина зимни.

У г. Denton.

Прѣзъ деня 25 октомврия (6 ноемврия), понедѣльникъ, ние ходихме да посѣтимъ поменатия пѣ-горѣ г. Denton, единъ отъ неуморимитѣ дѣйци и проповѣдници по